

har jeg væsentligst kun et Par Bemærkninger at gøre til den ærede Ordfører for Venstre og det radikale Venstre angaaende Hovedspørgsmaalet for mit Vedkommende under Finanslovbehandlingen: Statsbanernes Takstpolitik. Forinden har jeg dog et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der har rettet nogle direkte Spørgsmaal til mig, dels angaaende Horsens Banegaard, dels vedrørende Havnearbejderne i Thorshavn.

Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at det er Hensigten at udbyde alle nogenlunde betydelige Arbejder ved Horsens Stations Flytning, herunder ogsaa Bygningsarbejderne, ved offentlig Licitation. Forbehold tages kun med Hensyn til mindre Arbejder til smaa Beløb, hvor det for at fremme Arbejdet maatte vise sig mest hensigtsmæssigt at gaa en anden Vej. Statsbanerne har saaledes — og det er maaske deraf, Misforstaaelsen er kommet — ladet Entreprenøren, der har Jordarbejdet, udføre en Prøveramning af en Snes Pæle til Undersøgelse af Bundforholdene for Hovedbygningen. Men selve Funderingsarbejdet, som omfatter en Ramning af ca. tusind Pæle, vil blive udbudt ved offentlig Licitation. Jeg mener ogsaa at kunne berolige det ærede Medlem med Hensyn til Tidspunktet for Banegaardsarbejdets Færdiggørelse. Der er herom under 6. Marts 1925 meddelt Horsens Byraad, at det ventedes, at den flyttede Horsens Station kunde tages i Brug i Slutningen af Kalenderaaret 1928; og det mener man ogsaa stadig vil kunne ske. Det vil kræve, at et Beløb paa 300 000 Kr., som paa den 5-aarige Oversigt er opført for 1929—30, overføres paa det næste Finanslovsforslag til Bevilling allerede i 1928—29, og derfor vil formentlig intet kunne blive til Hinder.

Om Forholdene vedrørende Thorshavn Havnearbejder skal jeg ganske kort oplyse følgende. Ifølge den gældende Lov om Anlæg af Havne paa Færøerne af 1913 kan en Videreførelse af Havnearbejderne ved Thorshavn først ske et Aar efter, at Dækmolen er færdig. Dækmolen bliver antagelig færdig omkring Januar 1927, og altsaa først et Aar derefter kan man ifølge Loven begynde de øvrige Havnearbejder. Et Lovforslag, hvorefter man kan gaa i Gang tidligere, og som indeholder andre af Forholdene nødvendiggjorte Ændringer i Loven af 1913, er 1. April d. A. gennem Amtmanden tilsendt Lagtinget til Betænkning, men Svar fra Lagtinget er endnu ikke indgaaet. I Mellemtiden har der — og det var det, det ærede Medlem pegede paa — fore-

ligget en Sag mellem Thorshavn Byraad og Ministeriet, idet Byraadet havde taget et Forbehold, som man fra Ministeriets Side kun kunde opfatte som gældende Byens Deltagelse i Betalingen af Udgiften ved Havneanlægget. Men efter at det i en Skrivelse fra Thorshavn Byraad er oplyst, at dette ikke er Tilfældet, Forbeholdet gælder ikke Betalingen, er der altsaa ingen Uoverensstemmelse mellem Thorshavn Byraad og Ministeriet paa det Punkt, og man venter nu kun paa Lagtingets Betænkning. Man har i en Skrivelse for nogle Dage siden bedt Amtmanden om at rykke for Lagtingets Udtalelse, og naar den kommer, vil man altsaa kunne gaa i Lag med det Lovgivningsarbejde, der tillader, at man begynder tidligere paa Thorshavns videre Havneanlæg, end Loven hidtil har foreskrevet.

Jeg vender mig derefter til Statsbanernes Takstpolitik. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mente, at den af mig foretagne Sammenstilling af danske Jernbanelakster med Jernbanelakster i Sverige, Tyskland og England, som viser, at Danmark gennemsnitlig ligger lavere med sine Takster, kun kom Sagen uendelig lidt ved, tror jeg, det ærede Medlem sagde, thi, sagde det ærede Medlem, selv om der er højere Godstakster i Udlandet end her, er det jo vore egne Forhold, vi har at tage Hensyn til. Jeg mente nu ellers, at nele Hemmeligheden i vor Erhvervskrise, særlig da efter Venstres Opfattelse, bestod i, at vi herhjemme endnu ikke havde tilpasset vore hjemlige Prisforhold efter Forholdene i Udlandet, og i den deraf følgende ulige Konkurrence fra Udlandets Side mod vore hjemlige Erhverv. Men dette kan man altsaa netop ikke sige om Statsbanernes Takster, idet disse her i Landet ikke udgør nogen større Andel i den samlede Produktionsudgift end i Udlandet, snarere altsaa en mindre.

Det ærede Medlem bragte i Erindring, hvorledes jeg som mit Partis Ordfører i 1921 overfor min Forgænger, det ærede Medlem Hr. Slebsagers Forslag om Takstnedsættelser havde krævet videregaaende Nedsættelser, blandt andet henvisende til, at man først derigennem kunde vente en øget Trafik. I og for sig viide jeg vel uden Skade for mit Renommé meget vel have kunnet indrømme, hvis jeg den Gang saa fejl i dette Spørgsmaal, thi her er det Erfaringen, der maa være Læremesteren, og i saadanne vanskelige Spørgsmaal som Pris og Efterspørgsel under vanskelige økonomiske Forhold har sikkert klogere Folk end jeg maatte rette deres Opfattelse efter Er-